

Curs Formare

Regulamentul UE 2016/679

și Directiva UE 2016/680

Proiect: O operațiune a UE de combatere a lacunelor din cooperarea transfrontalieră a furnizorilor de formare (*An EU operation to tackle gaps in cross-border cooperation of training providers*). Program: Justice. Numar identificare Proiect: 807014

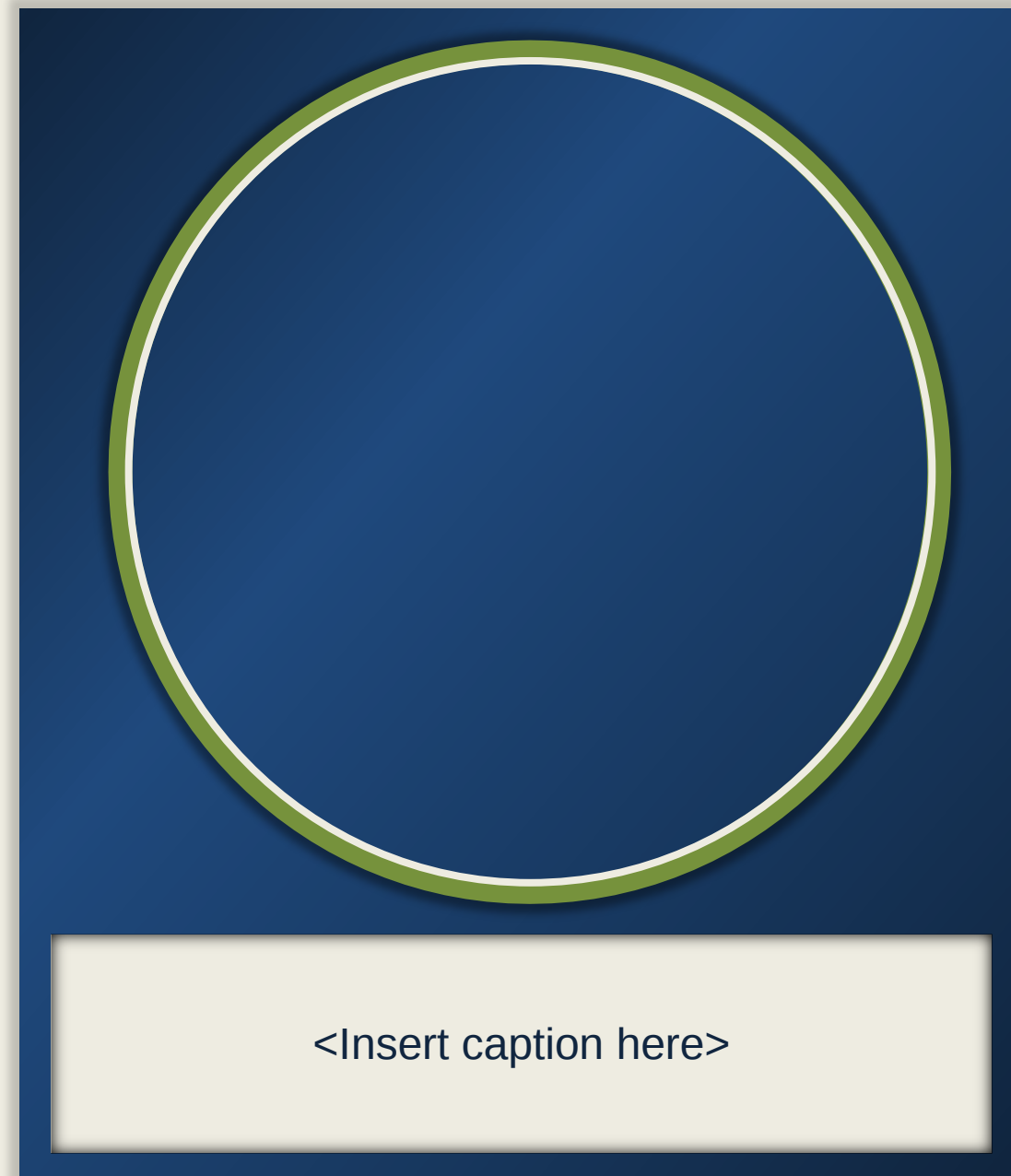
Protecția extrajudiciară și judiciară a datelor cu caracter personal

București, 26-28 Februarie 2020

Marius RADU

Profesia: jurist.

Funcția: executor judecătoresc, în
Circumscripția Curții de Apel Pitești, din mai
1995.

Semnarea Declarației universale a drepturilor omului, la Paris, pe 16 septembrie 1948, la Palatul Chaillot.

Sursa imaginii: Credit foto: Intercontinentale / AFP

București, 26-28 Februarie 2020

PRELIMINARII

- Dreptul de a proteja viața personală a unei persoane fizice a fost recunoscut pentru prima dată prin Declarația Universală a Drepturilor Omului (UDHR) din 1948, instrument juridic internațional, care a avut ca resort *„nesocotirea și disprețul față de drepturile omului”* și care *„au dus la acte barbare care au deranjat conștiința omenirii.”*
- Dreptul persoanei la protecția datelor cu caracter personal care o privesc este un drept fundamental, consacrat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- Acest drept a rezultat din obligația de a trata asemenea date în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege.

Izvoarele dreptului.

Legislația primară.

- articolul 39 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);
- articolul 6 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- articolul 7 și 8 din Carta drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
- articolul 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 4 noiembrie 1950.

Legislația secundară.

- Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018;
- Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului și a Consiliului din 27 aprilie 2016.

Surse complementare:

- jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE);
- Declarația Universală a Drepturilor Omului (UDHR);
- principiile generale de drept.

Conținutul dreptului persoanei fizice la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

Dreptul la protecția datelor cu caracter personal, prin prisma Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 și a celorlalte izvoare de drept precizate anterior constatăm că acesta cuprinde trei mari componente:

- dreptul subiectiv al persoanei fizice de a-i fi apărate identitatea și attributele acesteia;
- obligația corelativă a instituțiilor Uniunii Europene și a statelor membre de a adopta măsuri adecvate pentru a asigura o protecție eficientă a acestuia;
- obligația subiecților implicați în prelucrarea datelor cu caracter personal de a respecta comportamentul prescris de norme.

Constatăm că ne aflăm în prezența unei ramuri de drept care cuprinde totalitatea normelor juridice care reglementează relațiile sociale care se manifestă pe teritoriul Uniunii Europene referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal, libera circulație a acestor date și asigurarea protecției efective a acestora.

Protecția efectivă.

În conformitate cu articolul 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană, statele membre au obligația de a asigura o protecție judiciară efectivă, care să confere justițiabilului posibilitatea de a exercita căi legale pentru a avea acces la date cu caracter personal care îl privesc sau pentru a obține rectificarea sau ștergerea unor astfel de date.

Asigurarea unor mecanisme judiciare este obligatorie și reprezintă un element esențial al dorinței de constituire și dezvoltare a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, cu respectarea drepturilor fundamentale, în spațiul Uniunii Europene.

Lipsa unei proceduri care să stabilească dacă drepturile cetățeanului european au fost respectate nu face decât ca dreptul clamat să fie teoretic și iluzoriu și nu unul efectiv și concret.

În realizarea acestui deziderat precum și în scopul consolidării principiilor de constituire a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, cu respectarea drepturilor fundamentale, Uniunea Europeană în exercitarea competențelor sale și prin intermediul Parlamentului și al Consiliului Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (UE) 2016/679 precum și Directiva (UE) 2016/680

Persoana protejată.

Persoana protejată este întodeauna o persoană fizică-resortisant al unui stat membru, identificată sau identificabilă, care se află în Uniune și ale cărei date personale sunt prelucrate de un operator sau o persoană împuternicită de către acesta pe teritoriul Uniunii, indiferent dacă prelucrarea are loc sau nu pe teritoriul Uniunii.

Poate dobândi calitatea de persoana protejată și o persoană fizică alta decât resortisantul unui stat membru, care se află pe teritoriul Uniunii, indiferent de cetățenia sau de locul de reședință al persoanei fizice, care desfășoară o activitate pe teritoriul Uniunii. Această persoană este protejată în baza principiilor și normelor referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor lor cu caracter personal.

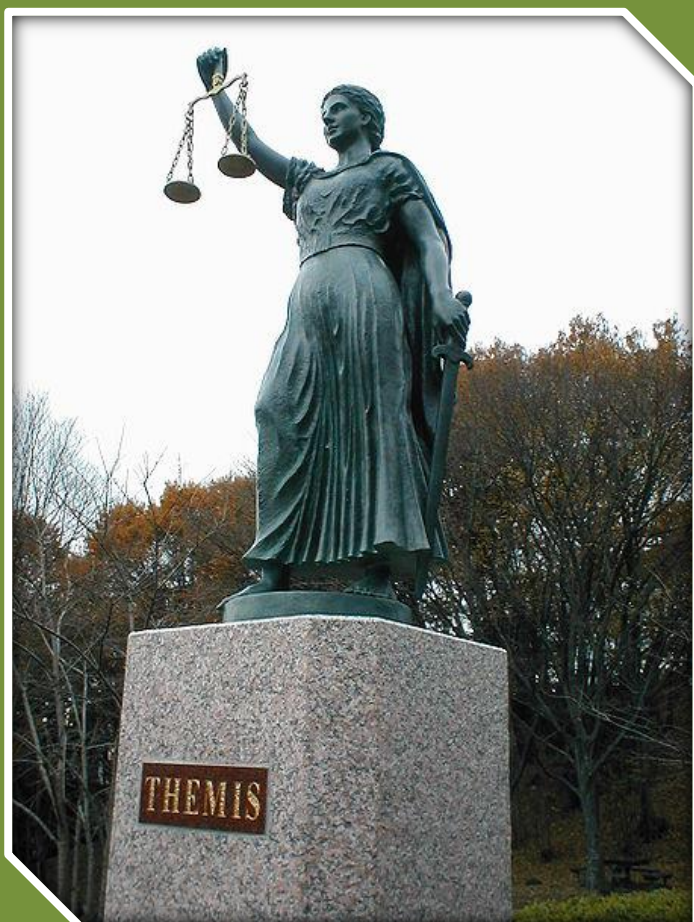
Dreptul protejat. Protecția asigurată de Regulament.

Dreptul la protecția datelor cu caracter personal nu este un drept absolut, ci unul relativ, motivat de faptul că libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii nu poate fi restricționată sau interzisă din motive legate de protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

Regulamentul conține norme care asigură echilibrul juridic dintre libera circulație a datelor cu caracter personal în interiorul Uniunii și drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice.

Regulamentul **nu protejează** prelucrarea datelor cu caracter personal atunci când:

- activitatea de prelucrare nu intră sub incidența dreptului Uniunii;
- atunci când statele membre desfășoară activități care intră sub incidența capitolului 2 al titlului V din Tratatul UE;
- atunci când o persoană fizică desfășoară activități exclusiv personale sau domestice;
- atunci când datele personale sunt prelucrate de către autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor, sau al executării sancțiunilor penale, inclusiv al protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și al prevenirii acestora, caz în care se aplică Directiva (UE) 2016/680.
- atunci când datele cu caracter personal sunt prelucrate, de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, caz în care se aplică Regulamentul (UE) 2018/1725.

„Libertatea fără justiție este o adevărată contradicție, căci oricum am face, totul e stingheritor în acțiunea unei voințe dezordonate”

Jean Jacques Rousseau

Răspunderea judiciară. Căi de atac.

În virtutea Regulamentului avem circumstanțiate două căi judiciare de atac, respectiv:

- Dreptul la o cale de atac judiciară eficientă împotriva unei autorități de supraveghere.
- Dreptul la o cale de atac judiciară eficientă împotriva unui operator sau unei persoane împuternicite de operator.

De menționat, că în ambele cazuri exercitarea acțiunii judiciare nu este condiționată de introducere/neintroducerea altor căi de atac administrative sau nejudiciare.

Instanța competentă.

În cazul în care acțiunea este introdusă împotriva unei autorități de supraveghere este competentă instanța din statul membru în care este stabilită autoritatea de supraveghere.

Atunci când acțiunile sunt introduse împotriva unei decizii a unei autorități de supraveghere care a fost precedată de un aviz sau o decizie a Comitetului european pentru protecția datelor (organ al Uniunii) în cadrul mecanismului pentru asigurarea coerenței, autoritatea de supraveghere transmite Curții de Justiție a Uniunii Europene avizul respectiv sau decizia respectivă.

În acest caz, competența materială în soluționarea acțiunii este exclusivă pe teritoriul Uniunii și aparține Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Dreptul la o cale de atac judiciară eficientă împotriva unui operator sau unei persoane împuternicite de operator.

Fără a aduce atingere vreunei căi de atac administrative sau nejudiciare disponibile, inclusiv dreptului de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere în temeiul articolului 77, fiecare persoană vizată are dreptul de a exercita o cale de atac judiciară eficientă în cazul în care consideră că drepturile de care beneficiază în temeiul prezentului regulament au fost încălcate.

Instanța competentă.

Competența instanței în soluționarea acțiunilor introduse împotriva unui operator sau unei persoane împuternicite de operator este alternativă și prin urmare poate aparține:

- instanțelor din statul membru unde operatorul sau persoana împuternicită de operator își are un sediu;
- instanțelor din statul membru în care persoana vizată își are reședința obișnuită;

Există și o **excepție** la competența alternativă și care rezultă din dispozițiile art. 79 alin. (2), teza a doua, respectiv atunci când operatorul sau persoana împuternicită de operator este o autoritate publică a unui stat membru ce acționează în exercitarea competențelor sale publice, când instanța competentă este cea din statul membru unde operatorul sau persoana împuternicită de către operator își are sediul.

În cazul în care se confirmă că pe rolul instanței dintr-un alt stat membru se află o acțiune având același obiect în ceea ce privește activitățile de prelucrare ale aceluiași operator sau ale aceleași persoane împuternicite de operator, instanța sesizată inițial poate suspenda acțiunea aflată la ea pe rol.

Dreptul la despăgubiri și răspunderea.

Potrivit art. 82 alin. (1) din Regulament o persoană care a suferit un prejudiciu material sau moral ca urmare a unei încălcări a dispozițiilor cuprinse în regulament are dreptul să obțină despăgubiri de la operator sau de la persoana împuternicită de operator.

Răspunderea operatorului și/sau a persoanei împuternicite de către operator are ca resort un raport juridic obligațional ce izvorăște dintr-o faptă prejudiciabilă (cauzatoare de prejudicii), contrară conduitei impuse de Regulament, raport în care autorul (operatorul și/sau persoana împuternicită de către operator) are obligația de a repara prejudiciul cauzat persoanei vizate.

Pentru angajarea răspunderii delictuale trebuie să fie îndeplinite cumulativ patru condiții, respectiv:

- o acțiune sau inacțiune contrară Regulamentului (o faptă ilicită); :
- un prejudiciu; adică existența unor consecințe negative și suportate de persoana vizată;
- un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu;
- vinovăția operatorul sau persoana împuternicită de operator;

Evident, operatorul sau persoana împuternicită de operator sunt exonerati de răspundere doar dacă dovedesc că nu sunt în niciun fel răspunzători pentru prejudiciul cauzat.

Persoana vizată trebuie să primească despăgubiri integrale și eficace pentru prejudiciul pe care l-a suferit.

Instanța competentă.

Acțiunile pentru repararea prejudiciului cauzat introduse împotriva unui operator sau unei persoane împuternicite de operator sunt de competența instanțelor din statul membru unde operatorul sau persoana împuternicită de operator își are un sediu.

Alternativ, o astfel de acțiune poate fi prezentată și în fața instanțelor din statul membru în care persoana vizată își are reședința obișnuită, cu excepția cazului în care operatorul sau persoana împuternicită de operator este o autoritate publică a unui stat membru ce acționează în exercitarea competențelor sale publice.

În acest din urmă caz, acțiunea poate fi introdusă doar în fața instanțelor unde operatorul sau persoana împuternicită de operator își are un sediu.

Executarea hotărârii.

Hotărârea judecătorească obținută într-un stat membru și în această materie poate fi pusă în executare pe teritoriul altui stat membru conform procedurii de executare reglementată de legislația statului membru solicitat, în temeiul art. 41 alin. (1), teza a I-a din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Răspunderea extrajudiciară.

Fără a aduce atingere oricăror alte căi de atac administrative sau judiciare, orice persoană vizată are dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere, în special în statul membru în care își are reședința obișnuită, în care se află locul său de muncă sau în care a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care consideră că prelucrarea încalcă Regulamentul.

După depunerea plângerii, în temeiul art. 77 alin (2) din Regulament, autoritatea de supraveghere la care s-a depus plângerea are obligația să informeze reclamantul cu privire la evoluția și rezultatul plângerii, precum și la posibilitatea de a exercita o cale de atac judiciară în temeiul articolului 78.

La soluționarea plângerii Autoritatea de supraveghere va avea în vedere următoarele:

- existența elementelor constitutive ale faptei care ar putea constitui abateri de la Regulament; natura, gravitatea și durata încălcării; scopul prelucrării în cauză; numărul persoanelor vizate afectate; nivelul prejudiciului suferit de acestea;
- dacă încălcarea a fost comisă intenționat sau din neglijență; categoriile de date cu caracter personal afectate;

Autoritatea soluționează plângerea printr-o decizie care poate fi atacată în temeiul art. 78 alin. (1) din Regulament, de către orice persoană fizică sau juridică .

Activitatea de soluționare a plângerii de către autoritatea de supraveghere trebuie să aibă loc în condițiile respectării unor garanții procedurale adecvate în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv căi de atac judiciare eficiente.

Sanctiuni.

La aplicarea sanctiunilor, vor fi avute în vedere pe lângă elementele precizate la analizarea temeiniciei și legalității plângerii și următoarele circumstanțe:

- orice acțiuni întreprinse de operator sau de persoana împuternicită de operator pentru reducerea prejudiciului cauzat persoanei vizate;
- gradul de responsabilitate al operatorului sau al persoanei împuternicite de operator ținându-se seama de măsurile tehnice și organizatorice implementate de aceștia în temeiul articolelor 25 și 32 din Regulament;
- eventualele încălcări anterioare relevante comise de operator sau de persoana împuternicită de operator (recidiva);
- gradul de cooperare cu autoritatea de supraveghere pentru a remedia încălcarea și a atenua posibilele efecte negative ale încălcării;
- modul în care încălcarea a fost adusă la cunoștința autorității de supraveghere, în special dacă și în ce măsură operatorul sau persoana împuternicită de operator a notificat încălcarea;
- orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului, cum ar fi beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate în mod direct sau indirect de pe urma încălcării.

Potrivit art. 84 din Regulament, statele membre stabilesc normele privind alte sancțiuni aplicabile în caz de încălcare a Regulamentului, în special pentru încălcări care nu fac obiectul unor amenzi administrative în temeiul articolului 83.

De asemenea, statele membre au obligația să ia toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că sancțiunile sunt puse în aplicare, sunt eficace, proporționale și disuasive.

București, 26-28 Februarie 2020

This is an example

Safe Harbor

București, 26-28 Februarie 2020

Izvoarele dreptului.

Legislația primară.

- articolul 39 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);
- articolul 6 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- articolul 7 și 8 din Carta drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;
- articolul 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 4 noiembrie 1950;

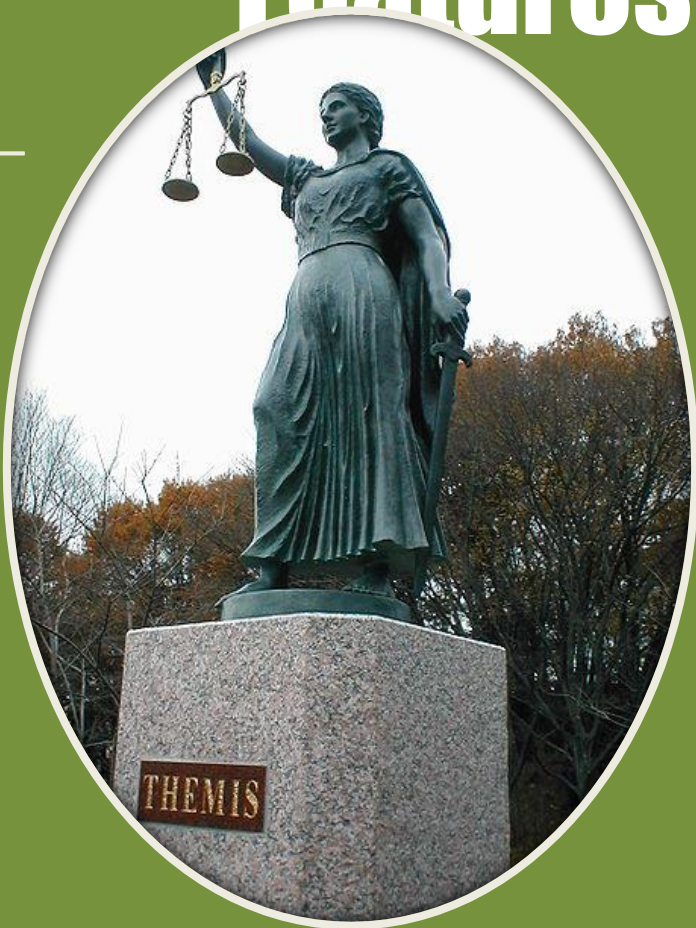
Legislația secundară.

- Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului;
- Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018;
- Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului și a Consiliului din 27 aprilie 2016 ;

Surse complementare:

- jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE);
- Declarația Universală a Drepturilor Omului (UDHR);
- principiile generale de drept;

Features

„Libertatea fără justiție este o adevărată contradicție, căci oricum am face, totul e stingheritor în acțiunea unei voințe dezordonate”

Jean Jacque Rousseau

București, 26-28 Februarie 2020

Use this slide if you need more content

- You can add a brief description here

Add more information here as needed

București, 26-28 Februarie 2020

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

Ending slide

Put your last thoughts or wrap up here

Customize this Template

Template Editing Instructions and Feedback

București, 26-28 Februarie 2020

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro